

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 20 л.
6 м. 12 л.
За странство 40 л.

Единъ брой 20-стот.

Телефонъ № 768.

ДОБРУДЖА

Органъ на централния добруджански народенъ съветъ

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по споразумение.

Адресъ:
в. „ДОБРУДЖА“ — площадъ
„Черна Джамия“ № 3.

ИЗЛАЗ
срѣда и сѣбота.

Ражкопие не се връща.

Новиятъ курсъ на ромжиската пропаганда.

Единъ органъ на ромжиската пропаганда се опитва да прокара мисълта, че Добруджа се е обособила като нѣщо самостоятелно и, слѣдователно, тя трѣбва да остане на добруджанци. Интригата е сжщата, която сърбитъ пушатъ въ ходъ по отношение на Македония.

Българскитъ претенции за Македония не сж тѣй безспорни, утѣшава сърбитъ свѣта. Отъ факта, че македонцитъ искатъ „Македония за македонцитъ“, трѣбва да се извади заключението, че тамъ живѣе единъ народъ, който не е свързанъ съ България съ тѣсни плѣмнини връзки. Веднѣжъ въпросътъ намѣстенъ на тая база, за сърбитъ не бѣше трудно да защитятъ своето проникване въ Македония, защото, въ такъвъ случай, отъ македонския въпросъ не оставаше друго, освѣнъ единъ малъкъ споръ за църковна и училищна автономия въ прѣдѣлитъ на сръбското кралство.

Ромжиската пропаганда, притисната до стѣната по добруджанския въпросъ, трѣгна по стѣнкитъ на сърбитъ и развѣ измето — Добруджа за добруджанци.

Макаръ и късно да се залавятъ за тая работа, ромжнитъ се надѣватъ да убѣдятъ свѣта, ако намѣрятъ въ България вайзници, които да се уловятъ на вѣдницата имъ. При това, по-неже въ договора между Ромжия и Сѣгласиенето е поставена клауза за защита на меншествата, отъ въпроса за Добруджа нѣма да остане съвсѣмъ нищо.

Добруджанци трѣбва да разбератъ добръ тая тънка интрига и да се па-

зятъ отъ ромжискитъ агитации като отъ огънь. Да възприематъ това гледище, ще рече, добруджанци да осъдятъ себе си и близкитъ си на вѣчно ромжиско робство. Нека тѣ не възлагатъ особени надежди на принципа за защита на малцинствата: сѣврѣмненната държава има хиляди сръбства да асимилира чуждитъ елементи, безъ да попадне подъ ударитъ на международната контрола.

Нашата цѣль тукъ не е да апелираме къмъ благоразумието и здравия разумъ на добруджанци. Ние сме увѣрени, че той нѣма да имъ измѣни и, че ромжиската пропаганда и тоя пътъ ще получи заслуженото. Въ случая насъ ни интересува изобрѣтателността и тънкото познаване психологията на нещастieto отъ страна на ромжискитъ ръководители.

Измѣненитъ добруджанци ще се поддадатъ, — си казватъ въ Букурещъ. Сѣврѣмната имъ, обаче, е крива, макаръ че не е чудно да се намѣрятъ ренегати и дребнави честолубци, които да се хванатъ въ капана.

За добруджанци може да има само едно единствено разрѣшение на добруджанския въпросъ, което се прокламира въ двата народни събора станали въ Бабадагъ: Добруджа трѣбва да се повърне къмъ България, отъ която съставлява неразрѣвна етническа и географическа частъ.

Това е лозунга на добруджанското движение, това е искането на добруджанци. Всѣко друго искане не може да бѣже, освѣнъ искане на заинтересованата ромжиска пропаганда и на нейнитъ агенти.

М. Бончевъ.

Ромжиски адвокатъ арестуванъ въ Силистра.

Законнитъ гаранции за гражданитъ.

Отъ нѣколко врѣме въ ромжискитъ вѣстници не сръщаме почти нищо върху режима въ Добруджа. Изглежда въ тая смисълъ да сжествува категорична заповѣдъ. Не се говори нито за чети, нито за убийства, нито за множеството насилиня, които понася мѣстното българско население.

„Епока“ отъ 9 авг., обаче, ни съобщава единъ важенъ фактъ. Въ Силистра билъ арестуванъ единъ ромжиски адвокатъ, нѣкой си г. Танасеску, членъ на „Народната лига“ на генералъ Авереску. Ако и не знаемъ причинитъ за арестуването, вѣстникътъ поне ни освѣтлява върху начина, по който ставатъ „тия работи“ въ блаженния Кадрилатеръ.

Безъ да му се съобщава нѣщо върху причинитъ на арестуването, адвокатъ е каченъ на трена и изпратенъ на тайната полиция въ Букурещъ, отъ гдѣто е билъ освободенъ слѣдъ 3 дена, слѣдъ протестирането на сѣмейството му. Нито окръжниятъ управителъ, нито тайната полиция отъ Букурещъ не сж могли съ нищо да мотивиратъ тази прѣкалена мѣрка противъ видния гражданинъ.

Когато и единъ ромжиски адвокатъ е арестуванъ безъ да му се каже защо

и като прѣстѣпникъ е отведенъ въ Букурещъ, гдѣто е освободенъ, защото е имало кой да протестира, лесно е да се разбере, колко по-лесно, колко по-често и колко при по-лоши условия това се върши съ вѣчно виновнитъ и винаги беззащитнитъ българи, които нѣматъ никого въ Букурещъ и чийто сѣмѣйства повечето плати не знаятъ нито гдѣ, нито какъ да потърсятъ отнетитъ отъ тѣхната сръда близки хора.

Съ различия аршини.

Правосъдието въ Ромжия.

Единъ майоръ отъ ромжиската армия, носящъ името на единъ отъ голѣмитъ ромжиски поети, Влахуца, неговиятъ съласникъ Чукуряку и единъ министъръ безъ портфейлъ въ кабинета на г. Братияну, които сж откраднали 180 вагона съ захаръ, взетъ плячка отъ ромжиската войска при Коломея въ Галиция, сж били прѣдварително освободени отъ затвора по заповѣдъ на военния сѣдъ.

Това става тогава, когато стотици невинни наши сънародници отъ Добруджа, подъ най-фантастични и измислени прѣдлози, сж отвлѣчени отъ ромжискитъ власти и гинятъ изъ ромжискитъ затвори, забравени отъ сжщитъ военни сѣдилища.

Ромжискиятъ тероръ въ Добруджа осъденъ отъ ромжиската преса

Консервативниятъ ромжиски органъ „Епока“ отъ 4 авг. т. г. на видно мѣсто помѣства текстуално слѣдватъщата важна статия:

„Напоследѣкъ се писа много за морализирането на жандармерията, като дори се даде едно комюнике на главния инспекторатъ за тази добра институция и за нейната полезностъ.

За знание на министерството на вътрѣшнитъ работи и на главния инспекторатъ на жандармерията ще посочимъ нѣколко отъ дѣянията на селската жандармерия отъ южна Добруджа (Кадрилатера), като осигѣне да се сѣди безпристрастно, дали нападенията на жителитъ отъ тази частъ на страната сж, или не оправдани отъ излишни прѣдизвикателства.

Като се ползуватъ отъ факта, че населението на селата отъ Кадрилатера е отъ българска и турска народностъ, започна се една злѣ разбрана война (сапраніе) противъ това население, което жандармитъ спекулиратъ въ своя лична полза.

Ето точнитъ факти:

1) Въ общината Калипетрово, слѣдъ направенитъ оплаквания се констатира, че шефътъ на жандармския постъ е взелъ отъ различни жители 3000 леи, отъ които при направената анкета се намѣриха около хиляда леи. Паритъ бѣха намѣрени у шефа на поста, взети отъ ротата, но и до сега, при все че изминаха три мѣсеца, не сж възвѣрнати на правоимущитъ.

Въ сжщата община стопанитъ на къщата, гдѣто живѣе бирникътъ, бѣха повикани въ поста, бѣха бити до кърви, като имъ сж искани по 2000 леи, за да не бѣдатъ прѣдадени на „военния сѣдъ“; отъ страхъ жителитъ сж избѣгали въ България и вече не се върнаха по огнищата си.

2) Въ общината Сарсъларъ се арестуваха нѣколко десетки хора подъ прѣдлогъ, че иматъ свѣдѣния за авторитъ на нападеніето противъ жандармския постъ и убиването на селския раздавачъ. Половината отъ тѣхъ бѣха освободени, — безъ да имъ се състави актъ — защото сж дали по 50 наполеона всѣки единъ, а другата половина, гдѣнеже не сж дали нищо, сж били пратени на военния сѣдъ съ съставени актове, че сж вършили противоромжиски инстигации.

3) Въ общината Балабанларъ, селото Кара-Ескакой, шефътъ на поста, въ споразумѣние съ селския делегатъ Османъ Юсеинъ, овчаръ, сж тероризирали населението, по причина на което най-голѣмата частъ отъ мъжкото население е избѣгало. Една анкета въ мѣстността ще докаже работи за невѣрване.

4) Въ общината Кюсе-Айджъ, селото Краново, сж арестувани двама жители, Нягу Богдановъ и Иоси Илчевъ, подъ прѣдлогъ че сж били въ свръзка съ нѣкой си графъ Порция, избѣгаль отъ Солунския лагеръ. Тѣ сж държани арестувани 3 мѣсеца безъ да се направи никакво слѣдствие, и, когато хората започнаха да се интересуватъ за тѣхната сѣдба, тѣ бѣха пратени прѣдъ военния сѣдъ.

5) Въ село Хадъръ-Челеби, община Голѣма-Кайнарджъ, е билъ арестуванъ единъ жителъ подъ прѣдлогъ, че прѣзъ прѣме на българската окупация е билъ кметъ и че сега вършелъ кражби на добитѣкъ. Конфискувана му е сумата 6500 лева, безъ да се знае гдѣ сж тѣзи пари, а той е билъ оставенъ свободенъ да избѣга въ България. Жена му чука на всичкитъ врати за да иска паритъ.

6) Прѣди 8—10 дена е направена отъ жандармитъ една обиколка въ околността на Силистра; арестувани сж и сж бити по единъ дивашки (selbatēc) начинъ всичкитъ жители, които се намираха по полето на жетва или по друга работа, подъ прѣдлогъ, че знаятъ за прѣстѣпленіето извършено надъ кмета отъ с. Сребърна, — послѣ безъ никакво основание една голѣма частъ отъ тѣхъ бѣха изпратени на военния сѣдъ.

И много други факти, за които биха ни трѣбвали цѣли колони. И тогава, прѣдъ лицето на подобни факти, какъ да не се случватъ убийства и прѣстѣпленія за отмѣщение и нападения отъ страна на тѣзи, които сж заставени да напуснатъ домове и ниви?

Една строга и подробна анкета въ мѣстността се налага, както се налага и немедленото наказание на виновнитъ и съвѣтването на тѣхнитъ начальници да си дадатъ смѣтка за сериозността на положението, което тѣ толериратъ.

Тѣй пише „Епока“, най-консервативниятъ ромжиски вѣстникъ, органътъ на оная политическа групировка въ Ромжия, чийто основателъ и инспираторъ бѣше най-безупрѣчно чистиятъ ромжиски националистъ и консерваторъ, най-възторжениятъ приятелъ на Сѣгласиенето, Нику Филипеску. Вѣстникъ „Епока“ никога не е билъ приятелъ на българитъ, той не може и отъ далече да бѣде подозиранъ въ нѣкакви симпатии или дори безразличностъ спрѣмо насъ. Органътъ на чистокръвния и старъ аристократъ е гледалъ анаги съ прѣзрѣние къмъ българската селска демокрация.

Онова, което изнася „Епока“ — вѣстникътъ самъ признава това —, е само една незначителна частъ отъ безкрайното зло на ромжиски режимъ въ провинцията между Дунава и морето — „Епока“ цитира само *exempli gratia*.

Ние сами въ колонитъ на нашия вѣстникъ неспрѣстанно публикуваме факти за тоя режимъ и все сме твърдѣ далече отъ да сме изнесли и една малка частица отъ страданията на нашитъ братя отъ Добруджа. Мартирологътъ на добруджанеца подъ ромжиски режимъ е безкраенъ.

Бихме желали онова, което сме изнесли, да не е истина, защото страданията на нашитъ братя добруджанци надминаватъ онова, което човѣкъ може да понесе. Бихме желали да бѣде вѣрно онова, което отъ врѣме на врѣме ромжискитъ вѣстници твърдятъ, и което ромжиски агенти разпространяватъ и въ

европейската преса, че въ Добруджа романите са установили правова и справедлив режим. Да бихме знали населението на Добруджа щастливо и спокойно, ние трябва бихме били доволни и бихме се отказали от своята дългост.

Но, уви! горчива истина е, че *всяка част от живота на поробеното добруджанско население е единъ част на страдание* и тази истина, която ние поддържаме въ всички наши реды, днес намира красноречиво и безспорно потвърждение въ фактите, които единъ важен орган на ромжския печат изнася съ възмущение и заслужено бичува.

Благородното искане на „Епока“ да се направи строга анкета и виновниците да бъдат наказани — това е старо наше искане. Но, понеже Добруджа днес е под военния контрол на великите сили от Съглашението и понеже такава една анкета е от естество да пролте истинска съблтина върху цялия добруджански въпрос — правдата изисква, щото тая анкета да бъде дѣло не на заинтересуваните да прикрият престъпленията на ромжската власт, а тя да бъде предприета от великите сили, за които истината, както и редът и спокойствието на мирното добруджанско население стоят по-високо от всичко друго.

Към истината, чрез строга анкета от страна на Съглашението.

Разкритието на подобна анкета ще дадат едновременно още единъ ценен материал, който да подкрепи искането за свобода на поробените наши край и за присъединението му към общото отечество.

В. „Добруджа“.

Животът въ Добруджа.

Балчишка околия.

Приселенска община. От 2 авг. н. г. въ името на ДРАГИЯ КАЛИН-КОВЪ въ с. Емирлеръ са поставени два вършачки от ромжския агроном да вършат храната, добита от нивите му, които са разположени край селото и пространството на които е около 800 декара. Това ромжните вършат съвсем произволно, като казвали, че тия ниви не са били негови, а държавни. До 1 август н. г., докогато въ името на Драгия Калинковъ е имало четири души италиански войници, ромжните не са проявявали никакви претенции, а щом заминали, посѣгали на реколтата.

Дуран-Кулашка община. На 25 юли н. г. агрономът, заедно съ шефа и жандарми, отива въ с. Караларъ и спрѣл вършачката на НИКОЛА ЙОВ-КОВЪ, 80 год. жител на сѣщото село, и нанесал тежък побой, както на него, така и на кметския намѣстникъ ХРИСТО БАРЧАНСКИ и на машиниста ХРИСТО ГАНЕВЪ. Машината е била спрѣна и побоя нанесен под прѣлог, че не били искали за вършенето прѣварително разрешение. Но не се свършило съ това. Овършената храна, 10 човала е била задигната, също и голѣмия кошъ от машината. Истината е тая: докарани са били само два кола жито да се пробва вършачката след направения ремонтъ. Сега вършачката не работи. Богъ даде изобилен плодъ на трудолюбивия добруджанецъ, но поради своеволията на органите на ромжската олигархия, под чието попечителство е оставенъ, той не може да го прибере; тя желае да го изложи на гладъ.

Гаргалышка община. На 31 юли н. г. нотарѣт на общината, заедно съ кмета, са вземали от дома на ДИМИТРЪ КОВЕВЪ, без да ги усти никой, два му добри впрѣжени коне. Когато Коевъ ги потърсил, се научава от съседите си, че били закарани към общината. Отива да ги търси, но те били въ общинския оборъ затворени под ключъ. Запитал нотарѣ, защо е възел конетъ, отговорилъ, че му били трѣбвали. Коевъ си искал конетъ и

питал, какъ без негово съгласие му се взематъ и, когато се опитал да ги освободи, нотарѣт се нахвърлил върху му, но Коевъ излѣзъл по-силен и дал на нотарѣ заслуженото. Конетъ не са били освободени и съ тях нотарѣт отишъл да се разождат из околността, като ги задрѣгнал въ фойтона на Георги Д. Пачевъ. Захвено е било, това на италианските власти, които ги потърсват и след три дни конетъ са били намиренъ въ гр. Балчикъ, отъ гдѣто са докарани и прѣдани на стопанина.

Въ сѣщата община нотарѣт и шефът на жандармитъ излавят нареждане по селата на общината, да се задържи едрия добитък за прѣвѣрка на документите за собственост. Такава прѣвѣрка е извършена до сега въ с. Арнаутларъ, Ай-Орманъ и Дуранларъ. Добитъкът, за който стопанинѣт му нѣмат документъ от прѣди 1916 год., са го отдалъ и обявявали за безстопанственъ и, когато имъ се докаже, че е отъ разплодъ или купенъ съ редовни документи отъ българската държава, са искали по 100 лева на добитъкъ, за да го не отнематъ. След енергичното застъпничество на италианските власти, добитъкът не е билъ отнетъ, но органите на ромжските власти са се закарвали, че ще го отнематъ.

Ма 27 юли т. г. единъ капралъ (мл. подофицеръ) отъ Гаргалышката община е ходилъ въ с. Гьоре, сѣщата община, и е прѣзлѣл заповѣд на кметския намѣстникъ, да бъде съобщено на населението, че на 28 юли никой да не ходи на никѣдъ и всички селени да бъдатъ събрани на едно мѣсто, защото цялата жандармерия отъ Шабла, Гаргалыкъ и Гауръ-Сукотчукъ щѣла да доде въ селото имъ. Никой, обаче, не дошълъ. Цѣлия денъ населението е било въ тревога за участта, която то е очаквало отъ тѣхъ гости, имайки прѣдъ видъ дѣянията на ромжската жандармерия при подобни посѣщения. Никой до сега не знае, каква маневра е правена съ това и защо е било прѣдупрѣдено населението за посѣщаването на селото отъ жандармитъ.

Искайте в „Добруджа“ отъ вѣстникопродавцитъ.

Политиката на България.

Въпроситъ за Тракия и Добруджа.

„Епока“ отъ 9 съобщава, че българската преса възпроизвеждала едно интервю, дадено отъ д-ръ Сакарзавъ (навърно, Сакзавъ или Сакаровъ?) на италианската преса, въ което се излагало гледището на правителството върху отношенията съ съседните държави, и по участието на България въ една евентуална Балканска лига.

Ето и самитъ изявления:

„Нашитъ бѣдащи отношения съ Сърбия и Ромжия зависатъ напълно отъ тия две държави. Ние не скриваме, че имаме нѣкакви грѣхове спрѣмо тяхъ, особено спрѣмо Сърбия, но не трѣба Сърбия и Ромжия да си отмишаватъ, като правятъ да имъ се дадатъ отъ съюзниците имъ чисто български територии, особено южна Добруджа. Що се отнася до тая област, тя трѣба да ни се повърне.“

„Източна Тракия, която е наша собственост, не трѣба да ни се отнеме, освѣн въ случая, когато съществува желанието да се създаде въ Балканитъ единъ постояненъ центъръ на пожари.“

„Що се касае до Балканската лига, тя е една чиста утопия. Никога не ще се съгласимъ да участвуваме въ нея, защото желаемъ да запазимъ цялата свобода на дѣйствието си.“

По отношение на изявлението за Добруджа, имаме да забѣлжимъ, че на това мнѣние е не само „правителството“, а и цялото българско население, както и всички добруджанци са за освобождението на тая край отъ ромжското робство и за неговото безрезервно присъединение къмъ България, страната, съ която Добруджа е прѣживѣла нераздѣлно всичката своя минала история и съ която тя и днесъ се чувствува неразривно свързана.

Дѣлото Апати.

Една характеристика на ромжските сѣдилища.

Ромжските вѣстници съобщаватъ, че военниятъ сѣдъ въ Клужъ, Седмоградско, привършилъ дѣлото противъ професоръ Апати, като го осѣдилъ на 5 години строгъ тъмниченъ затворъ.

Д-ръ Стефанъ Апати е професоръ по естествена история отъ университета въ Клужъ и се счита за една знаменитостъ въ науката съ своитъ нови теории изъ областта на хистологията на нервитъ. Говори много чужди езици и неговитъ учени трудове иматъ всевъзвѣстка извѣстностъ.

Прѣди завземането на Седмоградско отъ ромжските войски, професорътъ застаналъ на чело на областта и неуморимо работилъ за повдигането на населението и за защита противъ ромжското нашествие. Ромжските власти, съ навлизането си въ Клужъ, арестуватъ професора за... заговоръ противъ ромжската държава, за насърчаване къмъ престѣпление, за въоръжаване на населението и пр.

Въпрѣки основателната му защита, професора е билъ осѣденъ, при все че той доказвалъ, че съ своитъ дѣлствия е изпълнилъ само своя дългъ на унгарецъ и на унгарски държавецъ.

чиновникъ. Аргументътъ на неговия защитникъ, ромжнинъ по народност, че ако се узнае въ странство за тая сѣдъ, ще бъде позоръ за ромжското право. Сѣдѣе, не помогналъ. Държането на професора е било достойно, присѣдата била обжалвана въ Букурещъ.

Голѣми ромжски злоупотребления въ Америка.

Една радиотелеграма, изпратена отъ Америка до ромжското правителство, съобщава, че са били открити голѣми злоупотребления, извършени отъ лица, натоварени да правятъ покупки за ромжската държава. Прокурорскиятъ надзоръ отъ Ню-Йоркъ водѣлъ слѣдствието.

Вѣстникътъ, отъ който заемаме това, казва: „Бива ни; гдѣто и да се намираме, старемъ се да си създадемъ едно особено положение.“

Украйна се отказва отъ Бессарабия.

Изявления на украинския консулъ въ Кишеневъ.

Вѣстникъ „Сфатулъ Црей“ отъ Кишеневъ печата интервю, дадено отъ г. Минзаренко, новоназначения украински консулъ въ тая градъ. Консултътъ заявилъ:

По отношение на бесарабския въпросъ, явявамъ ви още веднѣжъ, както и по-рано, че украинското правителство нѣма абсолютни никакви претенции относително Бессарабия. Нѣщо повече, притежавамъ въ тая смисълъ една нота, подписана отъ правителството на директората, и която ще бъде публикувана своевременно.

Украйна иска отъ Ромжия слѣдното:

1. Принаване на украинската валута за официална.
2. Принаване поне официозно на украинската република и директората.
3. Принаване на украинската мисия въ лицето на професоръ Мациевичъ, новъ пратеникъ на Украйна въ Букурещъ.
4. Бърза и реална помощ на армийт на директората, които се сражаватъ съ болшевикитъ.
5. Размѣна на стоки въ нѣкои точки по границата на Днестръ.
6. Установяване прѣка телефонна свързка на ромжската главна квартира съ директората.
7. Пращане на специална ромжска мисия до директората.
8. Изпращане въ Украйна на всички интернирани въ Ромжия украинци.

Ос.

Конгресътъ на лъжата.

На мюсюлманския конгресъ, свиканъ въ края на миналия мѣсецъ въ Кюстенджа, на който са взели участие избранитъ представители на мюсюлманитъ отъ сѣверна и южна Добруджа, между многото: „браво“, „аминъ дъръ“, „бюйле дъръ“ и пр., случилъ се е единъ важенъ инцидентъ, който ромжската преса, по една случайностъ, разбира се, пропуска да отбѣлжи. Той е доста интересенъ, обаче, и ще осѣятъ читателитъ върху начина, по който ромжните разбиратъ да организиратъ и ръководятъ конгреси, а отъ друга страна ще покаже чувствата, които питатъ къмъ ромжската администрация интеллигентитъ и съзнателни мюсюлмани добруджанци.

Слѣд като са се изредили на трибунатъ ораторитъ отъ юрнека на Д-ръ Темо, Махмудъ Челеби, Сюлиманъ Аб-

дулъ Хамидъ, Мехмедъ Фехми и др., които, на ромжски езикъ разбира се, за да не бъдатъ разбрани отъ никого, са изсипали купъ отъ хули по адресъ на българитъ и други по-голѣми, отъ хвалби по адресъ на ромжнитъ и, слѣдъ като за тия имъ измислици бездушната и неграмотна събрана маса, по даденъ знакъ, ги е бурно акламирала, не е могло да се избѣгне това, което се случило. Младиятъ и интеллигентенъ делегатъ отъ с. Османъ-Факъ — Аблекимъ ефенди, владѣющъ добръ ромжски езикъ, не е могълъ да не се възмути отъ това, което съ собственитъ си уши слушалъ и то отъ устата на ония, които дълго ще помнятъ Молдова.

Сѣщиятъ става и, въ отговоръ на лъжитъ, изнесенъ отъ добръ платенитъ оратори, публично заявилъ: че не е ромжската власт, която е менажирала въ стопанско отношение мюсюлманското население въ Добруджа, а българската, която още съ идването си е запитала населението, дали има храна, сѣме, добитъкъ и инвентаръ, за да застъпи ниви-

тъ си и възобнови опустошението отъ отстъпващитъ ромжски пълчища стопанства, и всѣки, безъ огледъ на народностъ, въ кръга на възможността, е билъ удовлетворенъ; че не е Ромжия, която се грижи за училищната свобода на мюсюлманитъ въ Добруджа, защото тя разори всички турски училища и създаде въ Меджилия една мюсюлманска семинария, която съ право г. Д-ръ Темо прѣдъ писания тия редове нарече фабрика за ромжски агенти, а България, която редовно субсидира всички турски училища и прави всичко възможно за тѣхния правилень въвежъ; че не е ромжската власт, която гарантира имота на мюсюлманското добруджанско население, защото тя ограби по единъ разбойнически начинъ съ прочутия драконовски законъ „renturi deposedare“ земята му, единичниятъ неговъ имотъ, и го застави въ различни периоди (1899, 1904, 1907, 1910 и пр.) масово да напуска своитъ огнища и да скита сведено до просѣнка тояга изъ далечния Анадолъ, а българ-

ската, за която не съществуватъ два вида закони за поземелната собственост — единъ за българи и другъ за мюсюлмани — чието право на собственост е свето и неприкосновено; че не е ромжския жандармъ, който запазва честта и живота на мюсюлманитъ въ Добруджа, защото той е, който посѣга върху сѣмейната имъ честъ, като отвлѣча младитъ имъ момичета изъ окрѣпъ, които, изнасилени, биваха намирани мъртви или полумъртви отъ настѣпващитъ български войски и ги застрѣлва съвѣтъ безпричинно, а българската власт, която никога и никѣдъ не би позволила каквото и да е насилие върху дома на който и да било мюсюлманинъ; че не е Ромжия, която се грижи за религиозната свобода на мюсюлманитъ въ Добруджа, защото тя зароби по единъ хищнически начинъ точно 95.3% отъ вакуфскитъ имоти въ Добруджа, за да построи въ замѣна една парадна джамия въ Кюстенджа, въ която се черкуватъ само кралъ Фердинандъ, кралица Мери, разни

Положението

Последните съобщения говорят, че разрешението на въпросите свързани с мира с България се отлагат, за да се види резултатът от изборите, които ще станат утре. По този повод министърът на вътрешните работи с телеграма обяснява, че Съглашението иска да се утвърди, дали българският народ е скъсал с воинствената политика на миналото.

Друга причина за отлагането да се разгледат българските въпроси съединителна в Унгария.

Както е известно, ромжните предложения на Унгария, такива условия за примирение, които тръбваше да унищожат нейното стопанско развитие за дълги години. Върховният съюз на съюзниците се противопостави на ромжната система „за наказание“ на победения и, вследствие на това, между Букурещ и Париж възникнаха ред недоволства, за изглаждането на които конференцията посвети ред заседания.

От друга страна, въпросът за бъдещето управление на Унгария също създава големи главоболия на конференцията. Въпросът, дали архидук Йосиф тръбва да остане на чело на управлението в Унгария, не е само въпрос за стабилизиране вътрешното управление в тази многострадална страна, въпреки че на архидука може да възкръсне идеята за австро-унгарската уния, която ще прдизвика големи усложнения в новосъздадената политическа констелация в централна Европа.

Най-сетне разрешението на българските въпроси се торжоси от резервите, които отварят русите по въпроса за Цариград, малоазийските и балкански въпроси. И русите стават толкова по-настойчиви, колкото повече армията на Колчак и Деникин печелят успехи. А тия успехи напоследък са много големи, като се вземе под внимание, че армията на уралските казаки вече се е съединила с Деникина и, освен това, между последния и ромжните съединения може да се очаква всеки ден, понеже ги разделя едно разстояние от 50 мили (около 70 км.).

Такова е положението на изток. Какви перспективи ни разкрива то по отношение на балканските въпроси?

Идеята на Венизелоса, поддржана с азарт от Българите и Букурещ, да се омалоуми и западни България с един блок от букурещките съюзници, сигурно е най-нелюбимата идея за балканския мир. Липсващи им морални и материални средства да играят роля в международната политика, от която главно зависи равновесието на балканския мир, нашите събди ще тръба да се изтощават с една роля, която никога за Русия се указва непосилна — ролята на „международен джандарм“, усложнена от страха за собственото им съществуване.

Балканските външения ще се отразяват върху положението в Мала-Азия и централна Европа. А това значи, че

принцове и принцеси, министри, депутати, деликатни франтове и тънко парфюмирани и богато деколтирани сезонистки и нито един мюсюлманин, освен прислугата и ходжата, в България, където религиозната свобода на който и да било рите е пълна и неограничена и където джамията нямат одоколонов мирис; че не е Ромжния.

Тук, обаче, ромжната полиция, която зорко бдѣла, щото да не би нѣкой от ораторите да се осмѣли да каже нѣкоя истина, се усѣтила каква е работата и веднага свали оратора и го откара в сигурността. Слушателите, които тоя път разбрали всичко, понеже им се е говорило на турски, като виждат арестоването на оратора, негодуват и масово напушат събранието и се изпокриват до като мине конгреса.

От горното читателите виждат, че делегатът Аблекимъ ефенди (за когото до сега не се знае нищо, прѣдполага се, да е убит) е прѣкъснат и

идеята на Венизелоса ще създаде много по-лошо състояние на нѣщата, отколкото съществуваше прѣди голѣмата война на народите.

Нелюбимостта и идеите: 1) за международно пристанище на Бѣло море, и 2) за дѣржавя тампонт между България и Гърция. Въ основата на тия двѣ идеи лежи положението за едно непрѣстатно кръстосване на европейските интереси с балканските — на първо мѣсто и с руските — на второ. България, която до сега е регулирала конфликтите между западна Европа и Русия, ще бъде поставена въ едно особено положение не само на икономическо, но и на политическо безсилне. Щомъ пакъ и се отнемат устоите на една самостоятелна политика, тя ще стане чувствителна къмъ най-малките измѣнения въ международните отношения и играчка на събитията.

Единичното разрѣшение на българския въпрос, слѣдователно, остава онова, което прѣпорѣчва Баучеръ: на България трѣбва да се даде нейното, за да се утвърди нейния народъ, че самоопредѣленето на народите и правата на малките народи не сѫ празна приказка.

Споредъ ромжните вѣстници, несъгласието между Братияну и съглашенното относително унгарските работи сѫ прѣизвикали много остра криза. Марилманъ, който бѣше обявилъ, че заминава за едно свое излѣние на почивка, е билъ телеграфически виканъ отъ краля и приетъ на продължителна ауденция. Приетъ е билъ и г. Таке Ионеску. Кризата изглежда, че е избухнала много остро. Нейното разрѣшение се оставя на Братияну и съставянето на едно прѣходно министерство се счита за прѣдстояще и неизбежно. „Епока“ дава дори нѣколко отъ лицата, които ще участвуватъ въ новия кабинетъ.

По повод на едно интервю на Таке Ионеску.

Освободители или . . . ?

На едно запитване, отправено до г. Т. Ионеску отъ бесарабския вѣстникъ „Сфатуль Църей“, дали счита за уместно партията отъ Ромжия да се намѣсватъ въ вътрѣшния животъ на Бесарабия, г. Ионеску отговорилъ, че би считалъ за голѣмо зло да се създаватъ областни партии. Да се създадатъ нови партии, казалъ г. Ионеску, които да се разпростратъ въ цялата страна и всѣки бесарабчанинъ да си избере подходящата нему партия.

Този мисъл на г. Ионеску, обаче, не отговаря на положението, което старите ромжски партии разбиратъ да наложатъ въ разните „освободени“ — чети „завладѣни“ — области. Въ очите на олигархията, която още продължава да управлява Ромжия и края на чето всесилно още не се вижда, при отсъствието на демократически партии въ Ромжия, при отсъствието на силни партийни борби, лесно се постига единъ компромисъ, за да се гледа на новите провинции като на добри крави за олигархията. Трансилвания, може би, ще

арестованъ само за това, защото си е позволилъ, мимо волята на ромжската администрация, да каже една истина.

Въ заключение излиза, че конгресътъ на мюсюлманите-добруджанци, организиранъ насилно отъ ромжската администрация въ гр. Кюстенджа на 21 юли 1919 г., е билъ единъ sui generis „конгресъ на лъжата“ несрѣщанъ никога и никѣдъ.

Вънъ отъ това, читателите виждатъ сѣщо добръ, отъ какъвъ видъ е свободата на словото за чуждия елементъ въ Добруджа и то тогава, когато тя е окупирана още отъ съглашенски войски, а какъ би се приложило едно самоопредѣление на населението тогава, когато, не дай си Боже, Добруджа би останала въ ромжски ръце, всѣки може да си прѣдстави.

стапи на краката си самостоятелно, тъй като, не само че стои културно по-високо отъ стара Ромжия, но тя има и една доста голѣма и калѣна въ политически борби интелигенция. Но въ другите области и днесъ вече олигархията хазайничи и се разпростира чрѣзъ хиляди мѣржи, за да запуши всичките пори, чрѣзъ които дишатъ тия области. Тамъ, по силата на нѣщата, се създаватъ мѣстни нужди и на първо мѣсто необходимостта за самозащита противъ нещастие на скакалиците отъ „майка-отечество“. Може би, отъ тия нови и напредничави партии, които тепърва ще се оформятъ въ тѣзи области, ще лъхне една струя на обновление и на толерантностъ по отношение на ония инородни населения, които, подобно на българското, се задушаватъ въ потисническата ксенофобска и ксенофатска атмосфера на ромжската власт.

Бесарабска делегация въ Парижъ.

Ромжните ще доказватъ правата си съ свои чиновници.

Ромжните вѣстници съобщаватъ, че една делегация, съставена отъ всичките обществени съсловия, заминавала тия дни за Парижъ за да разсѣе всичките интриги на г-да Крупенски и Шмидтъ. Знае се, че първиятъ — голѣмъ землевладелецъ отъ Бесарабия, ромжнецъ по произхождение, но сега русифициранъ, заедно съ бившия кметъ на гр. Кишиневъ, Шмитъ, самъ той синъ на по-раншенъ дългогодишенъ кишиневски кметъ, сѫ понастоящемъ въ Парижъ, гдето се борятъ за откъсването на Бесарабия отъ Ромжия. Делегацията, която сега се изпраща, изглежда да е съставена отъ ромжското правителство, като се има прѣдъ видъ, че въ нея фигуриратъ и ромжски чиновници, какъвто напримеръ е г. С. Кужба, когото вѣстниците наричатъ публицистъ извѣстенъ съ своята кооперативна дѣйностъ въ Ромжия, но който, въ сѣщностъ, е бившъ чиновникъ отъ Букурещъ, а отъ присъединението на Бесарабия е чиновникъ въ отдѣла за кооперациите въ директората на земледѣлието въ Бесарабия.

Но ромжните си знаятъ работата — касе се да си пратятъ хора върни и прѣдани тѣмъ, а не и на бесарабското население.

Ромжските условия спрямо Унгария.

Споредъ „Избѣнда“ отъ 8 авг., ромжското правителство е прѣдявило слѣдните условия на унгарците:

Пълно обезоръжаване на цялата унгарска войска.

Прѣдаване 50% отъ сегашния подвиженъ материал на унгарските желѣзни пѣтици.

Прѣдаване 30% отъ добитъка на Унгария, 20,000 вагона сѫ храни и 10,000 вагона кукурузъ.

Ромжската армия ще управлява до сключването на мира заетата до сега област. За останалата Унгария, полицията ще се упражнява отъ 15,000 унгарски войници, снабдени съ ромжско въоръжение.

Прѣдаване на всичкия воененъ материал и на муниционните фабрики, сѫ всичкия готовъ материал, който се намира въ тѣхъ.

Отъ присматането на тия условия до 6 тогочерята зависѣло подновяването на ромжската офансива.

Б. Р. Съглашението и Америка сѫ протестирани противъ „ромжските условия“ и сѫ поканили Ромжия да спазва условията за примирение отъ 13 ноември 1918 г. и да не върши на своя глава нищо.

— Официозътъ „Винторулъ“ пише: Понеже тоя пътъ се касе за една нова война, и то само между Унгария и Ромжия, сигурно ще поставимъ нашите отдѣлни и особни условия на примирение, като спазимъ нормата на отношенията между побѣденъ и побѣдител. Това е едно право на Ромжия, която сама и тоя пътъ даде тежки жертви и то не само въ свой собственъ интересъ, а и въ общия интересъ на съюзното дѣло, като и тоя пътъ прѣдължава въ нашето дѣло традицията на ромжската политика.

Мирътъ съ България.

Ромжскиятъ официозъ за исканията на България.

Ромжскиятъ официозъ „Винторулъ“, въ броятъ си отъ 7 тогочерята, помѣства на първа страница една статия, озаглавена: „Какво иска днесъ България; претенциите на побѣденитъ“, въ която пише:

Отъ по-рано изгубената кауза на България се защитава днесъ въ Парижъ отъ г. Теодоровъ, тоя, който на 21 февруари 1916 г. искаше въ Събранието отъ българското правителство и народа да водятъ до край борбата противъ съюзниците.

Отличенъ ораторъ и ловкъкъ дналектикъ, г. Теодоровъ, като инвектира сантиментални аргументи, се одързостява да пледира добросъвестността на страната, която се отличилъ специално съ своето лукавство (?) до послѣдния моментъ на своето влизане въ войната, защото, когато страната бѣше напълно мобилизирана, тя утвърдяваще още съюзниците въ едно вѣчно и горещо приятелство.

Сегашниятъ делегатъ на България си е приготвилъ още отъ прѣди 3 мѣсеца пледоарията, която по-послѣ изложи подъ формата на едно интервю, дадено на 4 априлъ на г. Бурдонъ отъ „Фигаро“.

„Винторулъ“ слѣдъ това прѣдава значителна частъ отъ интервюто, като тукъ-тамъ го коментира. Като говори за териториалните искания, формулирани отъ г. Теодоровъ, „Винторулъ“ забѣлзва:

„Вѣрата въ правосъдието на Франция означава, че ако България не получи отъ мирната конференция Добруджа, Тракия до линията Еносъ-Мидия, Кавала и Деде-агачъ, Македония до Струмица на югъ, контестираната зона на западъ, тя ще остане вѣчно разочарована, недоволна, раздразнена. Ето какви претенции има побѣдена България. Въображаваме си всички, какви биха били исканията на побѣдителка България“.

Б. Р. По коментарите на „Винторулъ“ ние ще се повърнемъ.

Движението противъ болшевиките въ южна Русия.

Ромжските вѣстници съобщаватъ за противоболшевишки движения въ южна Русия. Самото население възстава и прогонва вилѣющии болшевишки части. Така недалече отъ Одеса разположените германски колонии сѫ се обивили противъ болшевиките и съставили въоръженъ отрядъ, който успѣлъ да прогони болшевишките части отъ германските села.

Сѣщо така въ село Красная Корка, 20 км. на сѣверозападъ отъ Тарнополь, по Днѣстъръ, болшевиките искали да реквизируютъ храна и добитъкъ, но населението се съпротивило и се завързало сражение, при което болшевиките употребили оръжия и картечици противъ селяните. Въ Одеса по случай осжждането и разстрѣлването отъ военна болшевишки сѣдъ на 150 бѣгълци отъ червената армия, станали сѫ улични демонстрации антиболшевишки, на които е викано „долу болшевизма, долу еврейнтъ“.

Писма до редакцията

Ново сръбство на модерната инквизиция.
Какъ ромжните „вразумяват“ добруджанци.

Селото Кадиево, още при първата окупация на ромжните (1913 г.), бѣше произволно заграбено отъ ромжните — мимо разпорежданията на букурещкия миръ. На връмето кадиевци направиха нужните постѣпки прѣдъ шефа на българското прѣдставителство въ комисията, която опрѣдѣляше граничната линия, но имъ се отговори, че, „за съжаление“, участието на българитѣ се ограничава само въ снимане топографията на новата граница. На кадиевци се обѣща, че една нова комисия ще мине да опрѣдѣли окончателно границата, да се оплачатъ на нея.

Но Кадиево все пакъ си остана въ Ромжния.

Ето въ това село на 16 юни ромжската полиция е правила прѣтърсване отъ къща на къща, залавяла и арестувала хората, понеже, по донесението на Хасанъ х. Исеиновъ и нѣкой си Халилъ Ибриамъ, българитѣ отъ селото съдѣйствували на българскитѣ войски при настѣпленieto имъ въ Добруджа.

Заловенитѣ сж: Петръ Добревъ, 28 г., Иванъ Рушевъ, 36 г. — битъ до безсъзнание. Освѣтъ болятъ, ромжнитѣ практикували и едно ново сръбство — за измѣчване на населението. Арестуванитѣ поставили до единъ стѣлбъ и свързвали ръцетѣ му о него. На корема по протежение на гърдитѣ поставили единъ празенъ сламенъ кошъ отъ прѣчки. Около коша овидали синджиръ, двата края на който се съединявали задъ стѣлба вързани съ едно дърво (бургачъ). Този бургачъ почвали да осукватъ, синджиръ стѣгалъ коша, а послѣдния — корема и гърдитѣ на нещастника.

Отъ коментарии нѣма нужда.

X.

Недоволи, че не сж записани
въ оплаквателната книга на конференцията.

„Избѣнда“ отъ 11 августъ помѣства слѣдната малка статия, озаглавена: „Ние и българитѣ“.

Мирътъ съ българитѣ не ще дойде тъй скоро. На първо мѣсто не сж постигнали споразумѣние „голѣмитѣ“ върху условията, които ще наложатъ на България.

Всички тѣ вѣстници посочватъ недоволството на гърцитѣ че вмѣсто да имъ се даде Тракия, тамъ се установява единъ международенъ режимъ, който не ще задоволи никого. Тѣ подчертаватъ и оплакванията на сърбитѣ, че не имъ се позволява да пратятъ въ България делегати, които да съдѣйствуватъ за повръщане на добитѣка и вещи, взети отъ Сърбия.

Съ една дума, изтъкватъ се всичкитѣ оплаквания на сърби и гърци. Не се казва, обаче, нищо за нѣкое недоволство на ромжнитѣ въ това отношение. Да не би да не сме формулирали дѣйствиелно нито едно оплакване противъ българитѣ?

ХРОНИКА

Мораториумъ въ Ромжния. Въ Ромжния билъ издаденъ указъ, съ който срокътъ за вдигането на мораториума, който бѣ опрѣдѣленъ за 8 августъ, е отложенъ за 8 септември 1919 год. Това се отнася само до мобилизиранитѣ и до бившитѣ военни зони.

Вносътъ и търговията съ захаръ въ Ромжния сж обявени за свободни. Имало прѣдложения за вносъ на голѣми количества захаръ отъ странство. Така, отъ Цариградъ къщата Галерно прѣд-

ложила да внесе захаръ 500 вагона по 9 леи, включително и държавнитѣ мита и такси, а друга една фирма прѣдложила 100 вагона по 6 1/2 леи.

Търговията съ храни въ Ромжния. Свободната търговия съ храни е разрѣшена въ цѣла Ромжния, като сж опрѣдѣлени максимални цѣни отъ 10.000 леи за вагонъ жито (10.000 кгр.) 9000 леи за вагонъ ръжъ и 8000 леи за вагонъ ечемикъ. Нормираната максимална цѣна на хлѣба е 90 стотинки на килограма. Износътъ на храни остава строго забраненъ. Хлѣбаритѣ ще иматъ право да фабрикуватъ чисто бѣлъ хлѣбъ и да го продаватъ до 3.50 л. кгр., но сж длъжни отъ обикновения хлѣбъ по 90 стот. да дадатъ достатъчно количество. Нарушенията ще бѣдатъ най-строго наказвани.

Понеже въ Европа сж пристигнали голѣми количества жито, очаква се, че цѣнитѣ и въ Ромжния ще спаднатъ даже и по-долу отъ опрѣдѣленитѣ максимални цѣни.

Полската делегация въ Парижъ е прѣдставила тайни документи, които доказватъ, че украинскитѣ болшевишки войски сж командвани отъ германци.

Френската търговия въ Ромжния. Френската експедиционна къща Брусь се оплаква въ ромжскитѣ вѣстници, че ромжското правителство е повишило произволно високитѣ за прѣвоза по ромжскитѣ държ. желѣзници на французскитѣ стоки и заявява, че това се прави за да се попрѣчи на френскитѣ експортниери да внасятъ стоки въ Ромжния и да се бойкотира систематично французката търговия.

Реколтата въ Тулчанско. Въ Тулчанския окръгъ есеннитѣ и пролѣтни посѣви сж дали много добра реколта. Кукурузътъ, какъвто е засѣтъ въ голѣмо количество, е добъръ и обѣщава обиленъ плодъ. Пасищата сж задоволителни. Овощнитѣ дървета сж добри и беридбата на много плодове върни успѣшно. Лозята обѣщаватъ добро плодородие. Паднали сж обилни и полезни държдове, безъ да причинятъ поврѣди. Градъ не е падало никѣлѣ.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ

(Съобщения на Б. Т. Агенция).

Бела Кунъ ще бѣде арестуванъ.

Науенъ, 15 августъ. Унгарскитѣ министъръ на правосъдието е поискалъ отъ правителството на нѣмска Австрия арестуването на Бела Кунъ. Послѣднитѣ ще бѣде изисканъ отъ унгарското правителство въз основа обвинението въ подстрѣкателство къмъ убийство, подправка на пари и други наказуеми дѣяния.

Екстернирането на Радекъ.

Науенъ, 15 августъ. Германското правителство прѣговаря съ сѣвтското руско правителство относно екстернирането на Радекъ въ Русия. Сѣвтското правителство трѣбва да даде гаранция, че Радекъ не ще пропагандира за напредъ въ Германия. Волятъ се сжщо така прѣговори съ Русия за освобождението на германскитѣ заложници взети отъ болшевишкото правителство.

Конференцията и Унгрия.

Парижъ, 14 августъ. (Радиотелеграма). Върховниятъ международнически сѣвътъ посвети цѣлото си заседание въ срѣда за проучване доклада за политическото положение въ Будапеща, който му бѣше изпратенъ отъ международническата мисия въ Унгрия.

Отговорътъ на Ромжния.

Парижъ, 14 авг. Отговорътъ на ромжското правителство на нотата на г. Клемансо се получи въ Парижъ. Всички ромжни, близки до конференцията, твърдятъ, че тази нота е съставена въ много примирителенъ духъ. Между другото, ромжското правителство опровергава категорично слухове за минимално ромжско съдѣйствие при извършване държавния прѣвратъ отъ ерцхерцогъ Йосифъ. Ромжското правителство установява сжщо, че всички реквизиции, извършени отъ ромжскитѣ

власти на унгарска територия, не сж нищо друго, освѣтъ умирени мѣрки. Най-сетнѣ ромжското правителство увѣрява, че всички военни мѣрки, които се взематъ отъ неговитѣ войски, ще се извършватъ въ пълно съгласие съ прѣдставителитѣ на съюзнитѣ сили въ Будапеща.

Франция и германския миръ.

Парижъ 14 авг. Комисията за външнитѣ работи при Сената, събрана въ срѣда подъ прѣдседателството на г. де Селвъ, изслуша края на изложението на г. Миленсъ Ла Кроа по финансовитѣ клаузи на договора за мира, както и по въпроса за възмездията. Министърътъ на финанситѣ г. Клоцъ и министърътъ за възобновяване на индустрията г. Лушюръ изложиха слѣдъ това финансовия механизъмъ възприетъ отъ конференцията, за да се гарантира изпълнението на всички задължения, които съ договора за мира сж наложени на Германия.

Обиколката на г. Клемансо.

Парижъ 14 авг. г. Клемансо ще прѣкара нѣколко дни въ Вандея. Той трѣбва отъ Парижъ въ четвъртъкъ сутринта съ автомобилъ и ще се придружава отъ брата си г. Алберъ Клемансо. Той ще се спре въ Туръ и въ Нантъ, и ще се върне въ Парижъ на 21 августъ.

Ново правителство въ Унгрия.

Парижъ, 14 авг. Съобщаватъ отъ Базелъ: Споредъ „Франкфуртеръ Цайтунгъ“, ерцхерцогъ Йосифъ се подписва съ титлата „кралски принцъ“.

Прѣговоритѣ съ сегашинското правителство за образуване на новъ кабинетъ вървятъ успѣшно. Между тритѣ класи — земледѣлческата, индустриалната и работническата — е постигнато по-големо съгласие.

Инциденти въ Парижъ.

Парижъ, 14 авг. Инцидентитѣ прѣдизвикани отъ посѣлването на хранитѣ въ Парижъ сж уредени. Правителството заповѣда да се обявяватъ нѣбитѣ на хранитѣ.

Германия и Полша.

Парижъ, 14 авг. Въ прѣговоритѣ между Германия и Полша ще участвува и единъ японски офицеръ.

Тракийскитѣ въпросъ.

Парижъ, 14 августъ. Върховниятъ сѣвътъ се занима вчера съ опрѣдѣлянето на българскитѣ граници. Гръцката делегация, казва в. „Матенъ“, иска чисто и просто присъединението на Тракия къмъ Гърция и нейното гледище се сподѣля отъ териториалната комисия подъ прѣдседателството на г. Традибо (липсва единъ пасажъ). Тази теза е противна на гледището на американската делегация, която желае щото България... (липсва единъ пасажъ). Разгледани бѣха разни разрѣшения за помирение на двѣтъ гледища, съ цѣлъ да се задоволятъ до известна степенъ грѣцкитѣ искания, като се осигури на България едно пристанище съ международни граници. Американската делегация, казва в. „Матенъ“, изглежда да клони къмъ интернационализирането на една частъ отъ Тракия, която ще бѣде поставена подъ контрола на Обществото на народитѣ. Друго едно разрѣшение, предложено отъ грѣцката делегация, прѣдвижда осигуряването едно пристанище на България, чрезъ сключване на единъ специаленъ договоръ между Гърция и България. Не е постигнато никакво съгласие (Краятъ липсва).

Библиотека „Добруджа“.

издания на народоспомагателния фондъ
„ДОБРУДЖА“.

Излѣзли сж до сега слѣднитѣ книги
отъ библиотека „ДОБРУДЖА“:

- № 1. Историческитѣ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ. л. 2.—
- № 2. Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилингировъ. л. 5.—
- № 3. Кюстенджанското пристанище отъ Д-ръ Пенаковъ. л. 1.50
- № 4. Мемоаръ отъ Центр. Добр. Сѣвътъ. л. 1.50
- № 5. Ромжскитѣ жестокоски надъ отвлѣченитѣ добруджанци въ Молдава, подъ уредбата на Драгомиръ Пачовъ и Д. В. Кацевъ. л. 2.20
- № 6. Стари и нови паметници въ Добруджа (художествено-етнографиченъ етюдъ) отъ Ив. Енчевъ—Видю. л. 12—
- № 7. Стефанъ Караджа (жivotописни бѣлѣжки) отъ Ст. Чилингировъ. л. 2.—

Други издания на фонда:

Портретъ-картина на Ст. Караджа. Цѣна л. 2.50
Картина св. св. Кирилъ и Методий по оригинала на художника Ив. Енчевъ—Видю. Цѣна л. 6.—
ПОРЪЧКИ за книгитѣ отъ библиотеката и другитѣ ѝ издания се отправятъ до управлението на Народоспомагателния фондъ „Добруджа“, ул. „В. Левски“ № 16 — София, или до дружество „Книжнина“ ул. „Вас. Левски“ София, телеф. 1609

Въ България при всички книжарници.

Търговска-Чиновническа Банка — София.

Пл. „Александъръ I“.

ТЕЛЕФОНЪ № 1186.

ИЗВЪРШВА ВСѢКАКВИ БАНКОВИ И ТЪРГОВСКИ ОПЕРАЦИИ.

КУПУВА И ПРОДАВА РАЗНИ ЦѢННИ КНИЖА.

Приема влогове срочни и безсрочни, при нѣй-износни условия и голѣми улеснения. Има за проданъ писалищни бюра, етажерки, шкафчета и маси за пишущи машини. Цѣли износни. Оферти при поискване.

Телеграфически адресъ: Търговчинбанкъ — София.